

2008. február 20., szerda

- a bizonyos tagállamokra vonatkozó különleges intézkedéseket be kellett építeni a Szerződésbe, például két tagállam részvételének lehetőségét (opt-in) biztosító megállapodások kiterjesztése a rendőri és a büntetőjogi együttműködésre, a Chartának két tagállam nemzeti jogára vonatkozó hatályát korlátozó jegyzőkönyv, valamint egy tagállamnak a degresszív arányosság elvétől eltérően a Parlamentben biztosított további hely;
- módosítani kellett a Szerződés egyes részeinek vagy a jegyzőkönyveknek és a nyilatkozatoknak a megfogalmazását, amelyek így indokolatlanul negatív hangnembe csaptak át, ami az Európai Unióval és intézményeivel szembeni bizalmatlanság érzését kelti, és kedvezőtlen jelzés a nyilvánosság felé;

Következtetések

7. jóváhagyja a Szerződést, és hangsúlyozza, hogy 2009. január 1-jei hatálybalépéséhez szükséges, hogy az Európai Unió valamennyi tagállama kellő időben ratifikálja;
8. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés szilárd és tartós keret, amely lehetőséget biztosít az Európai Unió további fejlődésére a jövőben;
9. tudatában van annak, hogy egy módosító szerződés szükségszerűen kevésbé érthető és olvasható, mint egy egységes szerkezetű; következőképpen kéri, hogy haladéktalanul tegyék közzé a Lisszaboni Szerződés által felülvizsgált Szerződéseket egységes szerkezetbe foglalt változatát, amely révén érthetőbb formában áll majd a polgárok rendelkezésére az Európai Unió alapító szövege;
10. megismétli kérését, hogy a jóhiszemű együttműködés elvével összhangban az EU intézményeinek és a nemzeti hatóságoknak is minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenniük, hogy az európai polgárok világos és tárgyilagos tájékoztatást kapjanak a Szerződés tartalmáról;
11. utasítja illetékes bizottságát, hogy készítse elő az eljárási szabályzatának szükséges módosításait, és mérje fel, milyen további végrehajtási intézkedésekre lehet szükség;

*
* *

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és az Alkotmányügyi Bizottság jelentését a tagállamok nemzeti parlamentjeinek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európa jövőjével foglalkozó konvent egykori tagjainak, továbbá biztosítsa, hogy a Parlament szolgálatai – beleértve az információs irodákat is – adjanak mindenre kiterjedő tájékoztatást a Parlamentnek a Szerződéssel kapcsolatos álláspontjáról.

Lisszaboni stratégia

P6_TA(2008)0057

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Európai Tanács 2008. tavaszi üléséhez való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

(2009/C 184 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó stratégiai csomagjára, amelynek részét képezi: „Stratégiai jelentés a növekedést és foglalkoztatást célzó megújult lisszaboni stratégiáról: új ciklus indítása (2008–2010)” című, a tavaszi Európai Tanácsnak szóló közlemény (COM(2007)0803), és a 2008–2010-es lisszaboni közösségi programról szóló javaslat című közlemény (COM(2007)0804),
- tekintettel a Bizottság közleményére: Az európai érdek: Siker a globalizáció korában (COM(2007)0581),

2008. február 20., szerda

- tekintettel „A tagállamok és a régiók az EU kohéziós politikája segítségével valósítják meg a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégiát 2007 és 2013 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0798),
  - tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti lisszaboni reformprogramra (2005–2008),
  - tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23–24-i, 2001. március 23–24-i, 2005. március 22–23-i, 2006. március 23–24-i és 2007. március 8–9-i következtetéseire, valamint a 2005. október 27-i informális Európai Tanács kimenetelére,
  - tekintettel az „Európai érdek: siker a globalizáció korában” című 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a 2008. február 11–12-én Brüsszelben tartott 4. közös parlamenti találkozóra;
  - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság ígéretet tett, hogy maradéktalanul figyelembe veszi a Parlament Lisszabonról szóló állásfoglalásaiban kifejtett véleményeket, és különösen kiemelve a Strasbourgban 2007 november 15-én elfogadott említett állásfoglalást;
- B. mivel a Parlament korábbi állásfoglalásaiban határozottan támogatta a lisszaboni stratégiát, és külön üdvözölte, hogy a megközelítés középpontjába a növekedés és a munkahelyteremtés került;
- C. mivel szoros kapcsolat áll fenn a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás, a szegénység elleni küzdelem, valamint a társadalmi integráció között;
- D. mivel az Európai Unió és a tagállamok egyaránt felelősek a globalizáció tekintetében az állampolgárokat érő kihívások, bizonytalanságok és a számukra kínálkozó lehetőségek kezeléséért; mivel az EU-nak a globalizáció korában globális szereplőként vállalnia kell a politikai felelősséget, és hozzá kell járulnia a világban a fenntartható fejlődés megteremtéséhez és alakításához, hogy az emberek mindenhol élhessenek a globalizációból fakadó előnyökkel;
- E. mivel az egységes piac egyike a leghatékonyabb eszközöknek a dinamikus és versenyképes tudásalapú gazdaság kiépítésére és Európa versenyképességi helyzetének megszilárdítására a globális piacokon annak érdekében, hogy polgárai életminősége javuljon;
- F. mivel ez az állásfoglalás – összhangban a Parlament lisszaboni koordinációs csoportjának megbízatásával, illetve tiszteletben tartva a Parlament más bizottságainak illetékességét – nem terjed ki a folyamatban lévő jogalkotási és konzultációs eljárásokra;

Általános megfontolások

1. ismét hangsúlyozza a lisszaboni stratégia maradéktalan végrehajtásának jelentőségét, kiemelve a gazdasági, szociális és környezetvédelmi előrelépések kölcsönös összefüggését a dinamikus és innovatív fenntartható európai gazdaság létrehozásában;
2. úgy véli, hogy Európában a gazdasági fejlődés és a jövőbeli jólét attól függ, hogy milyen módon sikerül jobb feltételeket teremteni a fenntartható növekedés számára és választ adni a globalizációból, a demográfiai változásokból és a globális környezeti veszélyekből adódó kihívásokra és lehetőségekre; úgy véli, hogy az Európai Unió közös eszköze a megújult lisszaboni stratégia és az integrált iránymutatások;
3. úgy véli, hogy a megújult lisszaboni menetrend sikere érdekében fel kell gyorsítani az európai növekedést, és orvosolni kell az elégtelen belföldi kereslet jelentette problémát, amit a termelékenység és foglalkoztatottság bővüléséhez kapcsolódva a jövedelmek növekedésén keresztül kell megvalósítani;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0533.

2008. február 20., szerda

4. elismeri, hogy az Európai Unió számos kihívás elé néz a következő időszakban: a 2020 körül csökkenni kezdő népesség, az erősödő gazdasági nyomás a globális versenytársak részéről, a növekvő energiaárak, az éghajlatváltozás, valamint a társadalmi egyenlőtlenségek; úgy véli, hogy Európának a politikák megfelelő ötvözésével választ kell adnia ezekre a problémákra;
5. megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia kedvezően alakul; megjegyzi azonban, hogy vannak még hiányosságok a végrehajtásában, és még nem tudatosult megfelelően az, hogy a nagyobb növekedés, a munkahelyteremtés, a kielégítő szociális biztonság és a megfelelő környezetvédelem felé tartó európai fejlődési folyamat nem mentes a válságoktól;
6. rámutat arra, hogy a világ legnagyobb áru exportőre és importőreként, a legnagyobb szolgáltatás-exportőrként és a külföldi működőtőke-befektetések második legnagyobb célpontjaként és kiindulópontjaként az EU a nyitott világ gazdaság egyik legjelentősebb haszonélvezője; úgy gondolja, hogy mint ilyennek az EU-nak jelentős részt kell vállalnia a globális kérdések megoldásában;
7. üdvözli a lisszaboni folyamat globális dimenzióját és megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia jelenti Európa választát a globalizációban rejlő lehetőségekre és kockázatokra; ebben az összefüggésben kifejezetten hangsúlyozza a transzatlanti együttműködés fontosságát, valamint a többi fontos szereplővel, például Kínával, Indiával, Brazíliával és a világ más gazdasági térségeivel való együttműködés javítását;
8. olyan közösen megállapított kereskedelmi szabályok és gyakorlatok kialakítására szólít fel, amelyek összeegyeztethetők a Millenniumi Fejlesztési Célokkal, az éghajlatváltozás elleni harc vezetéséből eredő felelősséggel, illetve az egészség előmozdításával; általában véve kéri olyan intézkedések meghozatalát, amelyek mind az Európai Unión belüli, mind az azon kívüli protekcionizmus elleni küzdelmet szolgálják; együttműködést és tiszteletes megközelítést szorgalmaz a dohai fordulón megkezdett tárgyalásokon;
9. hangsúlyozza a következetes stabilitási és növekedési politika tagadhatatlan értékeit és a makrogazdasági stabilitás jelentőségét, amely a lisszaboni stratégia elérésének alapjául szolgáló bizalom forrása; hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági stabilitás érdekében a termelékenység fokozását a méltányosabb elosztásnak és a társadalmi kohézió megerősítésének kell követnie; e tekintetben felhívja a figyelmet a jövedelmek emelésére irányuló követelésre, hogy ne szakadjanak el a termelékenység középtávú növekedésétől;
10. a Bizottsághoz hasonlóan hangsúlyozza, hogy a tagállamok gazdasági jelentős mértékben függenek egymástól, valamint hogy a közös reformtervek kidolgozását leginkább az euróövezetben sürgetik;
11. rámutat, hogy messzemenően fontos a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése, és megjegyzi, hogy a legutóbbi másodlagos jelzálogpiaci válság megmutatta, hogy az EU-nak felügyeleti intézkedéseket kell kidolgoznia a pénzügyi piacok átláthatóságának és stabilitásának megerősítése, illetve a fogyasztók védelme érdekében; kéri az európai prudenciális ellenőrzés jelenlegi rendszereinek és eszközeinek értékelését, és ragaszkodik a Parlamenttel folytatott részletes konzultációhoz, amelynek eredményeképp egyértelmű ajánlások születhetnek a pénzügyi rendszer stabilitásának fokozására vonatkozóan és azzal kapcsolatban, hogy ezáltal hosszú távon biztonságosan finanszírozni lehessen az európai üzleti vállalkozásokat;
12. kiemeli a szubszidiaritás jelentőségét abban, hogy a tagállamok a rugalmasságra és a biztonságra vonatkozó közösen elfogadott politikákat alkalmazhassák saját munkaerőpiacuk egyedi gyakorlataira és hagyományaira;
13. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika a Szerződés egyik alapelve és a lisszaboni stratégia növekedési és foglalkoztatási céljainak elérésére szolgáló eszköz, valamint hogy a kohéziós politika akár 75 %-át innovációra és a lisszaboni stratégiára irányozták elő; úgy véli, hogy általában az uniós kohéziós politika, illetve különösen a kohéziós alapok biztosította lendületet ki kell használni a lisszaboni stratégia regionális szintű végrehajtása során, és e folyamat eredményeit regionális és helyi szinten szorosan nyomon kell követni; úgy véli, hogy a jelenlegi kedvező gazdasági fejlődésnek további reformokat kell eredményeznie; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni, milyen hatása volt a lisszaboni stratégia végrehajtásának regionális szinten, mivel 2008 lesz az első olyan év, amikor értékelik a kohéziós politika elkülönítési gyakorlatának előzetes eredményeit;

2008. február 20., szerda

14. úgy véli, hogy a tudományos és technológiai kutatás a lisszaboni stratégia egyik kulcselemét képezi; egyetért azzal, hogy a kutatás fellendítése kiemelkedően fontos, valamint azzal, hogy a tagállamoknak további intézkedéseket kellene hozniuk, hogy a 2010-re vállalt kutatási és fejlesztési (K+F) céljaikat megvalósíthassák oly módon, hogy jelzik, hogyan valósítják meg a 2010-re kitűzött nemzeti K+F céljaikat, illetve hogy K+F stratégiáik hogyan járulnak hozzá az Európai Kutatási Térség létrehozásához; hangsúlyozza, hogy az új technológiák kidolgozása és felhasználása révén a megújuló energiaforrásokra is alapozott, energiahatékony az alacsony szénfelhasználású gazdaság irányába történő elmozdulás számos lehetőséget kínál az EU számára; tudomásul veszi az óriási lehetőségeket, amelyek az európai gazdaság számára adódnak a globális gazdaság további szén-dioxid-mentesítését elősegítő új technológiák és szolgáltatások fejlesztése és megjelelése révén; e tekintetben üdvözli a Bizottság „ötödik szabadság” – a tudás szabadsága – létrehozására irányuló javaslatát, amely a meglévő négy szabadságot, az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgását egészítené ki, valamint a tagállamok és az EU K+F forrásait egyesítené hatékonyabb hasznosításuk érdekében;

15. üdvözli az ipari és kutatási politika terén tapasztalható közelmúltbeli kezdeményezéseket és befektetéseket; e tekintetben üdvözli az Európai Technológiai Intézetet és a Galileo programot, amelyek hatékonyan ötvözik a technológiai újítások iránti igényt az ipar kutatási menetrendjével; az EU kulcsfontosságú projektjeiként üdvözli az európai világméretű műholdas navigációs rendszer (Global Navigation Satellite System) programjait (Galileo és European Geostationary Navigation Overlay Service); hangsúlyozza a programok gazdasági és társadalmi érdemeit, valamint az új szolgáltatások és piacok előnyeit;

16. úgy véli, hogy kiválósági hálózatokra van szükség annak érdekében, hogy biztosított legyen Európa vezető szerepe a gazdasági és technológiai területeken; úgy véli, hogy a tagállamoknak és a régióknak támogatniuk kellene a kiválósági csoportokat és a közöttük kialakuló versenyt és együttműködést ösztönző intézkedéseket annak érdekében, hogy erősítsék az innovációs kultúrát; úgy véli, hogy a Bizottságnak, a tagállamoknak, illetve a regionális és helyi hatóságoknak további lépéseket kellene tenniük a hatóságok, a kutatóintézetek, az egyetemek és az ipar közötti szorosabb együttműködés aktív támogatása érdekében;

17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai vállalkozások, polgárok és hatóságok sikeresen teljesítsék a digitális korba történő belépésüket, és megvalósítsák a lisszaboni stratégiában kitűzött tudásalapú társadalmat és gazdaságot; kéri a tudománynak és a technológiának a polgárok mindennapi életében történő továbbfejlesztését és a mindenkit befogadó tudásalapú társadalom előmozdítását;

18. szorgalmazza, hogy a tagállamok kormányai és regionális közigazgatási szervei, amelyek a belső piac legnagyobb munkaadói, vásárlói és szolgáltatói, ösztönözzék az innovációt az innovatív termékek és szolgáltatások próbapiacainak megteremtésével;

19. megjegyzi, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv-k) központi szerepet játszanak a munkahelyteremtésben és az új kutatások felhasználásában; határozottan támogatja a Bizottság által javasolt kisvállalkozói jogszabályt, amely a kkv-k számára lehetőségeket teremt és bátorítja a „gondolkozz először kicsiben” kultúráját, illetve integrált politikai megközelítést alkalmaz annak érdekében, hogy a kkv-k életciklusának valamennyi szakaszában felszabadíthassák a növekedési lehetőségeket;

20. hangsúlyozza a kkv-k segítségének lehetőségeit a rájuk nehezedő szabályozási teher csökkentésével, a közbeszerzési szerződésekhöz való hozzáférésük javításával és az innovációk támogatásának és felhasználásának kedvezőbb rendszer kialakításával;

21. elismeri, hogy az EU-n belül az innovatív technológiákat gyorsabban kell új termékekre és szolgáltatásokra váltani; támogatja ezért a kutatás, oktatás és innováció tudásháromszögére vonatkozó bizottsági javaslatot; az új szakismeretek, az élethosszig tartó tanulás és a modern oktatás és képzés terén hatékonyabb befektetéseket vár;

22. üdvözli, hogy a Bizottság belekezdett a szabályozási teher csökkentésébe és célja a jobb szabályozás kialakítása, illetve a tagállamok ösztönzése, hogy ugyanilyen intézkedéseket fogadjanak el anélkül, hogy veszélyeztetnék a polgárokat megillető részvételi jogokat és a fogyasztóvédelmet; elvárja a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy tegyenek eleget a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ vázolt kötelezettségvállalásaiknak; mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Bizottság a közelmúltban számos jogalkotási javaslatot terjesztett elő előzetes hatásvizsgálat nélkül, illetve a korábban azonos területre vonatkozóan megalkotott jogszabályok hatásainak megfelelő értékelése nélkül;

(1) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2008. február 20., szerda

23. hangsúlyozza ebben az összefüggésben egy új, átfogó külpolitikai és kereskedelempolitikai megközelítés fontosságát, amelynek középpontjában a szabályok és szabványok globális szinten történő egymáshoz közelítése, illetve a szabályozói együttműködés áll; hangsúlyozza, hogy Európának maximalizálnia kell azon képességét, hogy ugródeszkeként szolgáljon a globális piacra lépő vállalkozások számára, illetve vonzóvá váljon a befektetők számára; kéri továbbá, hogy az EU valamennyi, tárgyalás alatt álló kétoldalú és regionális kereskedelmi egyezménye tartalmazzon végrehajtható rendelkezéseket az alapvető munkaügyi előírásokra és a tisztességes munka, valamint a többoldalú környezetvédelmi szabványok egyéb vetületére vonatkozóan;

24. ismételten kijelenti, hogy véleménye szerint a változásokra kellőképpen reagáló társadalom kialakításában döntő szerepet játszik a több érdekeltet bevonó gazdasági döntéshozatali mód; emlékeztet arra, hogy a 2005. tavaszi Európai Tanács következtetései hangsúlyozzák, hogy a lisszaboni stratégia egyik központi eleme a magas fokú szociális védelem; ismételten megállapítja, hogy elfogadhatatlan, hogy emberek a szegénységi küszöb alatt, társadalmi kizártságban élnek; újra megerősíti, hogy valamennyi európai állampolgár számára elérhetővé kell tenni a tisztességes munkát és a tisztességes életet, még a nyugdíjba vonulás után is; támogatja a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet célul kitűző politikákat erősítő további lépéseket a szegénység 2010-ig történő megszüntetéséhez szükséges újabb döntő lendületvételre vonatkozó átfogó megközelítés elfogadása érdekében, amely egyben képessé teszi az európai polgárokat arra, hogy éljenek alapvető jogaikkal; hangsúlyozza a – Lisszaboni Szerződésbe belefoglalt – Európai Unió alapjogi chartájának jogilag kötelező jellegét; kéri a 2008-as Európai Tanács tavaszi ülését, hogy kötelezze el magát egy olyan határozott szociális program irányában, amely kézzelfogható hatást gyakorol a lisszaboni stratégia eredményeire;

25. mivel a társadalmi és területi kohézió egyike a belső piac alapvető összetevőinek, ismételten megerősíti, hogy fontos a polgárok bizalmának növelése olyan, az európai kulturális sokszínűséget tiszteletben tartó, minden tagállam által elfogadott, szociális és környezetvédelmi célok előmozdítása révén, mint például a jó minőségű munkahelyek, az esélyegyenlőség, illetve az egészség és a környezet védelme; felkéri a Bizottságot, hogy szavatolja, hogy az EU e területeken ellássa védelmet biztosító szerepét, és elkerülhető legyen a tagállamok közötti szabályozói versengés;

26. úgy véli, hogy folytatni kell a közlekedési ágazat integrálását a lisszaboni stratégiába; kitarthat emellett, hogy az integrált politikai iránymutatások keretében elsőbbséget kell kapnia a fenntartható közlekedésnek, a logisztikának és a transzeurópai hálózatok fejlesztésének, és felszólítja a tagállamokat, biztosítsák, hogy az Európai Tanács 2008 tavaszán sorra kerülő ülésére benyújtandó nemzeti tervek tükrözzék ezeket a prioritásokat;

A belső piac és a globalizációra adott stratégiai válaszok

27. hangsúlyozza, hogy a zökkenőmentesen működő belső piac, a magasan képzett munkaerő, a megfelelően kiegyensúlyozott szociális piacgazdaság és a demokratikus stabilitás a legerősebb versenyelőny Európa számára; rámutat arra, hogy a harmadik országbeli befektetők számára a belső piac olyan előnyöket kínál, mint az egyenlő versenyfeltételek és a szabad mozgás, mindazonáltal arra is felhívja a figyelmet, hogy a belső piachoz történő hozzáférést az uniós befektetők irányába tanúsított hasonló nyitottságnak kell kísérnie a harmadik országok részéről a fejlődő és feltörekvő gazdaságok tekintetében; megjegyzi ezenkívül, hogy az európai vállalkozások számára a legjobb keretfeltételeket kell létrehozniuk, beleértve a szabályozás javítását, a felelősségteljes kormányzást, a megfelelő és tisztességes versenyt, a kockázatitőke-piacok hatékony működését, valamint a kutatás és innováció eredményeinek kereskedelmi hasznosítását;

28. sürgeti a tagállamokat, hogy politikáik kialakításának középpontjába az EU versenyképességét helyezték, és a belső piac kiteljesítése legyen az egyik legfőbb prioritásuk, különösen a belső piacról szóló irányelvek időben és megfelelő módon történő végrehajtása és a nemzeti piacok indokolatlan korlátainak felszámolása révén; emlékeztet rá azonban, hogy a belső piac létrehozása a versenyen, az együttműködésen és a szolidaritáson alapul, amelyek a belső piac további fejlődésének előfeltételei maradnak a XXI. században is; hangsúlyozza, hogy a belső piacnak a tisztességes versenyszabályok, a hatékony adóügyi és szociális védelmi rendszerek és a magas szintű fogyasztóvédelem révén kell megvalósulnia;

29. hangsúlyozza a belső piac kiteljesítésének és a szükséges reformok végrehajtásának szükségességét; felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el azon fennmaradó intézkedéseket, amelyek a szolgáltatások, köztük a pénzügyi szolgáltatások belső uniós piacának létrehozásához szükségesek, és biztosítsák, hogy nemzeti szabályozó hatóságai támogassák az új szolgáltatókat és termékeket emellett, hogy szavatolják az egyenlő versenyfeltételeket, valamint a megfelelő átláthatóságot és a jobbiztonságot az egyes befektetők érdekében; álláspontja szerint a belső piac kiteljesítésére irányuló új szakpolitikai kezdeményezések alapját azok piacokra, a gazdaság ágazataira, a környezetre és a társadalomra gyakorolt hatásaival kapcsolatos elemzéseknek kell képezniük;

2008. február 20., szerda

30. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok megfelelő szintű védelmére van szükség, és támogatja azt a kezdeményezést, amely egy olyan, ésszerű áron kínált, biztonságos és hatékony szabadalmi rendszer kialakítására irányul, amely ösztönözné a beruházási és kutatási erőfeszítéseket, és elsősorban a kkv-k esetében előmozdítaná az innovációs kapacitást; kéri mindhárom intézményt, hogy törekedjenek a szabadalmi rendszer tényleges hatékonyabbá tételére vonatkozó politikai konszenzus kialakítására, amelynek köszönhetően a polgárok megfizethető áron kaphatják meg az új termékeket és szolgáltatásokat;
31. megjegyzi, hogy a piaci alapú eszközök (MBI) olyan politikai eszközök széles skáláját foglalják magukban, amelyeket egyre gyakrabban használnak a környezetvédelmi célok elérése érdekében; úgy véli, hogy a piaci alapú eszközök, mint például az adók, a díjak és a kibocsátás-kereskedelem, elősegíthetik a természeti erőforrások hatékony elosztását, és e tekintetben hozzájárulhatnak a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez;
32. ismételtelen kifejti azon álláspontját, hogy előnyökkel járna az adótehernek a munkáról a környezetkárosításra történő áthelyezése, amely hatékony módja mind környezetvédelmi, mind foglalkoztatási problémák kezelésének, és azon a véleményen van, hogy a munkára nehezedő terhet csökkenteni kell további munkahelyek létrehozása és a feketegazdaság visszaszorítása érdekében;
33. megjegyzi, hogy a nagyra törő, éghajlatváltozás elleni védelemhez hasonlóan ugyanezen stratégia segítségével érhető el a biztonságos energiaellátás, illetve azon cél, hogy Európa polgárai számára mérsékelt árú, fenntartható mobilitás és energia jusson, illetve az árak megfizethetőek maradjanak;
34. következképpen felszólítja a Bizottságot, hogy következetesen és gyorsan hajtsa végre a 2007-es tavaszi Európai Tanácson hozott határozatokat, és a továbbiakban kezelje a megújuló energiát és energiahatékonyságot a közös energiapolitika valós prioritásaiként;
35. rámutat egyrészt arra, hogy az EU és a többi iparilag fejlett ország egyik fontos feladata, hogy áttérjenek egy alacsony energiaigényű, megújuló energiákra épülő gazdaságra, másrészt arra, hogy ennek egyik hatékony eszköze olyan technológiák alkalmazása, amelyek már rendelkezésre állnak, ám amelyek gyakorlati megvalósításához bátor intézkedésekre van szükség, beleértve az ösztönzőket és a többoldalú megállapodások alapján kialakított szankciókat azon országokkal szemben, amelyek nem készek vállalni a terhek rájuk eső részét; hangsúlyozza, hogy az új technológiák kidolgozása és felhasználása révén az alacsony energiaigényű és szénfelhasználású, fenntartható gazdaság irányába történő szükséges elmozdulás számos lehetőséget majd kínál az EU számára;
36. hangsúlyozza az éghajlatváltozás elleni küzdelemben a közlekedési politika jelentőségét, illetve a környezetvédelmi aggályok szélesebb köre kezelésének fontosságát, olyan politikákat sürget, amelyek különféle intézkedések révén csökkentik a felesleges szállítások számát, és szorgalmazza, hogy a transzeurópai hálózatok képezzék megfelelő stratégiai környezetvédelmi hatásvizsgálat tárgyát;
37. felszólítja a tagállamokat, hogy egy hatékony, fenntartható, környezetbarát közlekedéspolitika keretében mielőbb bővítsék az egymással összefüggő, interoperábilis transzeurópai közlekedési hálózatokat különös tekintettel az új tagállamok igényeire; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a megfelelő politikák ötvözetét alkalmazzák a környezetbarát, intelligens közlekedési rendszerekben és technológiai újításokban rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázása érdekében;
38. rámutat arra, hogy ennek következtében rendkívül fontos biztosítani, hogy a logisztikai szolgáltatások iránti jövőbeni kereslet összeegyeztethető legyen az alacsonyabb szintű környezetszennyezés és a üvegházhatást okozó gázok csökkentett kibocsátásának kívánalmaival; úgy véli, hogy a fenntartható szállítás az európai, nemzeti és regionális szintű döntéshozók azon képességén alapszik, hogy hatékony ösztönzőket biztosítsanak a szállítást igénybe vevők, a szállítmányozók és gépjárműgyártók számára annak érdekében folytassák a logisztikai piac még inkább környezetbarátá tételére irányuló erőfeszítéseiket;

A munkaerőpiac és az emberekbe való befektetés

39. elismeri, hogy a növekedést és foglalkoztatást elősegítő uniós stratégia előnyösnek mutatkozik, de ugyanakkor jelzi, hogy nem minden uniós polgár élvezheti ezek előnyeit; hangsúlyozza, hogy a globalizációval és a demográfiai kihívásokkal való szembenézés érdekében rendkívül fontos – különösen a munkaerőpiachoz a legkevesebb hozzáféréssel rendelkező személyeket célzó intézkedések révén – az emberek számára biztosítani a szükséges készségeket és lehetőségeket a munkavállalás ösztönzése érdekében, és hogy a munka mindenki számára reális lehetőség legyen;

2008. február 20., szerda

40. hangsúlyozza, hogy a munkaerő szabad mozgásának és mobilitásának biztosítása érdekében a Tanácsnak haladéktalanul el kell fogadnia a munkaidő szervezésére, az ideiglenes alkalmazottak munkakörülményeire és a nyugdíjjogosultság átvitelére vonatkozó irányelveket, és sürgősen felül kell vizsgálnia az európai üzemi tanácsokról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy az európai munkaerő-piaci mobilitás akadályainak felszámolása az európai munkaerő nagyobb fokú védelmét teszi lehetővé; megjegyzi, hogy az EU-nak erőfeszítéseket kell tennie, hogy elmagyarazza az állampolgároknak a bővítést, az integrációt, a szolidaritást és a munkaerő-mobilitást hatékonyan ötvöző megközelítés előnyeit;

41. ismételten kijelenti, hogy a Európa nem engedheti meg magának a jelenlegi magas munkanélküliséget; megjegyzi, hogy a világszerte bekövetkező megrázkódtatások az európai szociális modellt is érinteni fogják; álláspontja szerint a demográfiai kihívásokkal való szembenézés és a közpénzek fenntartható kezelésének biztosítása érdekében Európának meg kell reformálnia a munkaerőpiacot és a jóléti rendszereket, hogy fokozottan ösztönözze a munkavállalást, és hogy az emberek számára biztosítsa a kihívásokkal való megküzdéshez szükséges lehetőségeket és készségeket és megkönnyítse számukra a fizetett munkához való visszatérést; felhívja a figyelmet arra, hogy globális versenyképességének fenntartása érdekében az EU-nak számos reformot kell véghezvinnie; meggyőződése, hogy a vállalkozások és a munkavállalók közötti bizalom ezen fellépéshez szükséges szintje a szociális párbeszéd erősödésével növekedni fog; hangsúlyozza a rugalmas biztonsággal kapcsolatosban megállapított közös elvek átfogó és kiegyensúlyozott módon történő végrehajtásának fontosságát mind a munkavállalók, mind pedig a munkaadók esetében;

42. hangsúlyozza, hogy mind a munkáltatók, mind a munkavállalók részéről fokozott az igény a rugalmas munkavégzés iránt, és támogatja kiegyensúlyozott közös alapelvek elfogadását a rugalmas biztonság vonatkozásában; emlékeztet rá, hogy az oktatás, a szakképzés és a képzés a legjobb foglalkoztatáspolitikai részét képezik, és hogy a gyermekgondozási infrastruktúra a fokozottabb munkaerő-piaci jelenlét egyik előfeltétele, különös tekintettel a nőkre; ösztönzi a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel a nemzeti reformprogramokkal kapcsolatban folytatott konzultáció során helyezték előtérbe a közös alapelveket, és hangsúlyozza a munka a magánélet összeegyeztetését célzó intézkedések, a mindenki számára biztosított esélyegyenlőséget elősegítő intézkedések, a képzés és továbbképzés, az aktív munkaerő-piaci politikák, a megfelelő szociális védelem és a munkához való jog valamennyi munkavállaló számára való biztosítása által a munkaerő-piaci szétdaraboltság megszüntetésének központi szerepét;

43. elismeri, hogy a rugalmas, mobil, biztonságos és hatékonyan működő munkaerőpiac foglalkoztatási lehetőségek teremtése révén hozzájárul valamennyi társadalmi csoport beilleszkedéséhez; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy értékeljék és tökéletesítsék a foglalkoztatási szabályokat, fektessenek be az oktatásba, az élethosszig tartó tanulásba és az aktív munkaerő-piaci politikákba a magas fokú foglalkoztatás és a munkaerő-mobilitás lehető legkedvezőbb feltételeinek megteremtése érdekében; hangsúlyozza, hogy bővíteni kell a fiatalok alapvető készségeit, meg kell előzni a korai iskolaelhagyást, csökkenteni kell az ideiglenes munkahelyek számát, és javítani kell mindenki szociális és munkaerő-piaci integrációját; rámutat, hogy a XXI. századi információs társadalom és tudásalapú gazdaság összefüggésében rendkívül fontos a digitális világban való részvétel lehetőségének biztosítása, különösen a hátrányos helyzetűek, az idősek és a távoli, vidéki területek lakosai számára;

44. aggodalommal veszi tudomásul a tagállamokban a jövedelmek és vagyoni helyzet közötti egyre nagyobb eltérések megjelenését; úgy véli, hogy az ilyen jelenségeket megfelelő nemzeti és európai fellépéssel meg kell állítani egy összetartóbb társadalom kialakításáért és annak érdekében is, hogy a polgárok érezhessék a növekedés előnyeit;

45. megjegyzi, hogy néhány tagállam bevezette a minimálbér fogalmát; javasolja, hogy más tagállamok is hasznosítsák az előbbieket tapasztalatait; felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális és a gazdasági életben való részvétel feltételeit, és különösen alkossanak jogszabályokat a minimálberekre; egyéb, jogilag vagy általánosan kötelező erejű intézkedésekre, vagy a nemzeti hagyományoknak megfelelően kollektív szerződésekre vonatkozóan, amelyek a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók számára a keresetükből való megfelelő megélhetést teszik lehetővé;

46. üdvözlözi a Bizottság 2008–2010-re vonatkozó közösségi lisszaboni programját, amely célratörő módon csak 10 fő célt javasol, amelyek az említett időszak során megvalósíthatók; kiemeli azonban, hogy a lisszaboni stratégia által kínált legfontosabb lehetőség a különböző reformszükségletek, illetve gazdasági, környezetvédelmi és foglalkoztatási eszközök egy reformprogramba történő sűrítése; kéri ezért a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ehhez a koherens és integrált politikai együtteshez, és ne bontsa azt alkotóelemeire azáltal, hogy egymástól elszigetelt politikai intézkedések irányába mozdul el;

⁽¹⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

2008. február 20., szerda

Az előrehaladás mérése és a lisszaboni célok nyomon követése

47. üdvözlí az Európai Bizottság erőfeszítéseit a bürokrácia csökkentésére, különös tekintettel a kis- és közép vállalkozásoknak nyújtott segítségre és a jogalkotási hatásvizsgálatok javítására; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a Parlament és a Bizottság még mindig nem állapodott meg az előírt hatásvizsgálat típusáról; ezzel összefüggésben, megismétli felhívását a hatásvizsgálatok független, külső felülvizsgálatára;

48. üdvözlí a Bizottság által a vállalkozások adminisztratív terheit csökkentésére irányuló cél; várja a konkrét mutatókat arra vonatkozóan, hogy hogyan haladnak e cél elérése felé a jó kormányzás feltételeinek egyidejű biztosítása mellett; hangsúlyozza, hogy a kormányzás minden szintjén hozzá lehet járulni e cél eléréséhez, és ezért be is kell minden szintet vonni az erre vonatkozó politikai döntéshozatalba; a bürokrácia csökkentésével és az európai jogszabályok egyszerűsítésével összefüggésben világos nyomon követést sürget annak meghatározása érdekében, hogy e jogszabályok átültetésekor a tagállamok milyen mértékben használják ki az európai jogszabályok által biztosított mozgásteret a nemzeti sajátosságok és az innováció esetében fennálló szűk keresztmetszetek figyelembe vétele érdekében;

49. úgy véli, hogy a lisszaboni stratégia céljainak megvalósításában a nemzeti, regionális és helyi szinten érdekelt résztvevők mellett a tagállamok játsszák a főszerepet; rámutat arra, hogy azok az országok érték el a legnagyobb növekedést és azokban jött létre a legtöbb munkahely, amelyek nyitottak a külső verseny számára, reformokat hajtanak végre és biztosítják a költségvetési egyensúlyt, valamint a magas színvonalú magán- és állami befektetéseket; sajnálja, hogy a lisszaboni stratégia továbbra is kevésbé jelenik meg számos uniós ország nemzeti politikájában; úgy véli, hogy a program hatékony végrehajtásához alapvető fontosságú a gazdasági élet valamennyi résztvevőjének mozgósítása; konkrétan úgy véli, hogy a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek, a regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia eredményeit és az adott reformokról szóló nyilvános vita minőségét; támogatja a Bizottság tagállamokhoz intézett javaslatát, hogy mélyítsék el a nemzeti és a regionális parlamentekkel folytatott együttműködést, miközben biztosítják a nemzeti reformprogramjaik végrehajtásával kapcsolatos éves vitákat;

50. hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságok és érdekelt felek elkötelezettségének fontosságát az eredmények skálája és innovatív jellege iránt; üdvözlí ezzel összefüggésben az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága élénk érdeklődését a lisszaboni stratégia nyomon követésében;

51. emlékeztet arra, hogy az átfogó iránymutatások fontos koordinációs eszközt jelentenek, és közös keretrendszerben biztosítanak az egyes tagállamoknak saját nemzeti menetrendjeik követéséhez; úgy véli, hogy a tagállamoktól származó elemzések és visszajelzések azt mutatják, hogy az iránymutatások működnek, mindazonáltal fejlesztésre van szükség az új gazdasági és foglalkoztatási viszonyokhoz történő alkalmazkodás, valamint a tagállamok által elért szintek összehasonlítását (benchmarking) illetően; a célértékek és mutatók átfogóbb alkalmazását és végrehajtását sürgeti;

52. üdvözlí a Bizottság által készített országjelentéseket; mindazonáltal olyan szisztematikusabb megközelítést sürget, amely rávilágít mind a sikerekre, mind a hiányosságokra; támogatja a Bizottság „figyelendő pontok” bevezetésére irányuló javaslatát a többoldalú felügyelet részeként, ami lehetőséget biztosít a nemzeti politikai reakciók javítására is;

53. a megfelelő nyomon követés hiányát a kellő tájékozott politikai döntések egyik legnagyobb akadályának tekinti; e tekintetben hangsúlyozza, hogy sokkal jobban ki lehetne használni az európai decentralizált ügynökségek által szakterületükön felhalmozott tapasztalatokat és szaktudást;

54. éppen ezért üdvözlí a 2006. tavaszi Európai Tanács döntését a nyomon követésből származó adatok hiányának orvoslására és arra vonatkozóan, hogy a Régiók Bizottsága úgy tervezze meg a növekedésről és foglalkoztatási stratégiáról szóló nyomon követési gyakorlatát – a Tanács 2008-as tavaszi ülése során bemutatandó tanulmányt – hogy ebbe az EU 104 régióját és városát is bevonja, hogy ez utóbbiak megosztassák a lisszaboni stratégia megvalósításáról vallott nézeteiket; hangsúlyozza, hogy ebből a tanulmányból kiderül, hogy a strukturális alapok elkülönítési rendelkezése hozzájárul-e ahhoz, hogy a strukturális alapok kiadásainak eddiginél nagyobb részét fordítsák innovációra és környezetvédelmi célokra; várakozással tekint arra, hogy e tanulmány hogyan értékeli a lisszaboni stratégia regionalizálása jelentette többletértéket;

2008. február 20., szerda

55. úgy gondolja, hogy egyáltalán nem magától értetődő, hogy miként kell mérni a lisszaboni stratégia menetrendjének sikerét, vagy – általánosabban – mely mutatószámok lennének megfelelőek az „előrelépés” mérésére; ugyanakkor egyértelműen úgy véli, hogy az eredmények és a hiányosságok nyomon követése nem korlátozható kizárólag az olyan gazdasági mérőszámokra, mint a bruttó nemzeti jövedelem (GNI), mivel a GNI – legjobb esetben – az egy adott időszakban megteremtett vagyoneértéket jelzi, de nem nyújt megbízható információt a gazdaságnak szintjéről a társadalomban, és távolról sem ad semmi támpontot ahhoz, hogy a többletgyon mibe kerül szociális és környezetvédelmi szempontból;

56. kijelenti, hogy az emberi jólét értékelésére vonatkozóan a GDP/GNI-n alapuló rendszeren túllépő többdimenziós megközelítés kidolgozására és alkalmazására van szükség; éppen ezért örömmel fogadja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) második, 2007. júniusi, a statisztikával, tudással és politikával foglalkozó világforumának, „A társadalmak fejlődésének mérése és előmozdítása” címmel tartott tanácskozási és az Európai Parlamentben „A GDP-n túl” címmel, 2007 novemberében a Bizottság által tartott konferencián elhangzott beszélgetéseket, mivel a jól tájékozott politikai döntésekhez megbízható adatokra van szükség;

57. üdvözli ezért a Bizottság különböző főigazgatóságainak az új minőségi mutatók kidolgozására irányuló erőfeszítéseit; sürgeti, hogy ezeket a mutatókat – kapcsolódjanak akár a szociális dimenzióhoz, mint a szegénységi mutató, akár a környezeti dimenzióhoz, mint a biológiai sokféleségre vonatkozó mutató – alkalmazzák a nemzeti lisszaboni programok soron következő értékelésénél és azokat emeljék be a Bizottság által végzett értékelésbe, ezáltal kibővítve a lisszaboni stratégia sikerének mérésére vonatkozó mutatók körét;

58. ragaszkodik a három uniós intézmény közötti megfelelő együttműködéshez és teljes körű bevonásuk szavatolásához a lisszaboni stratégia megvalósítása során; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerje el az Európai Parlament szerepét, amely szigorúan nyomon követi a lisszaboni stratégiát és a nemzeti reformprogramokat, jelentős költségvetési erőforrásokat biztosítván a lisszaboni célok számára, a fontos jogalkotási rendelkezések területén szorosan együttműködve a nemzeti parlamentekkel;

*
* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.

Átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások 2008–2010

P6_TA(2008)0058

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010) című bizottsági közleményről (COM(2007)0803 – 2007/2275(INI))

(2009/C 184 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról (2008–2010)” című bizottsági közleményre (COM(2007)0803, V. rész),
- tekintettel „A tagállamok és a régiók az EU kohéziós politikája segítségével valósítják meg a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégiát 2007 és 2013 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0798),
- tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti szintű lisszaboni reformprogramra (NRP),